

Motion till riksdagen

1989/90:Jo841

av Kent Carlsson och Anneli Hulthén (båda s)

Förbud mot aluminiumburkar och engångsglasflaskor

Aluminiumburken, som används som dryckesförpackning, har sedan den introducerades tagit en stor del av dryckespackningsmarknaden. Förpackningsföretaget PLM har genom aluminiumburken kunnat stärka sin ställning som Sveriges störste förpackningstillverkare.

Burken är en engångsförpackning i så måtto att den fylls och används en gång och därefter måste omsmältas och formas till ny burk. Denna form av dryckesförpackning är mycket energikrävande. Ca 20 % av burkarna, eller 155 miljoner burkar, returneras aldrig, trots pantsystem. Detta medför framförallt förlust av råvara, men bidrar även till nedskräpning.

På dryckesmarknaden finns också ett otal varianter av engångsglasflaskor. Hur stor del av dessa som återvinns genom glasinsamlingen är inte helt klart. Att använda en engångsglasflaska är sannolikt också mycket energikrävande. Några vetenskapliga studier om energiåtgången för denna typ av dryckesförpackning har inte gjorts.

På den svenska dryckesmarknaden finns idag ett fungerande returglassystem. Inom kort görs också den sk. PET-flaskan till en returförpackning och den sk engångs-PET-flaskan förbjuds. Dessa bägge typer av dryckesförpackningar utgör tillsammans ett fullgott utbud av sådana förpackningstyper. Genom att bägge dessa ingår i retursystem där samma flaska används mellan 15 och 37 gånger innan de görs till nya flaskor eller bränns, utgör dessa de mest energi- och råvarubesparande dryckesförpackningarna. Aluminiumburken och engångsglasflaskan bör därför förbjudas samtidigt med att engångs-PET-flaskan förbjuds.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om förbud mot aluminiumburkar och engångsglasflaskor fr.o.m. den 1 juni 1991.

Stockholm den 25 januari 1990

Kent Carlsson (s)

Anneli Hulthén (s)